

[Kristen Amby.]

på boligforetagenders kulturelle værdi, at lejlighederne bliver differentieret, sådan at gamle og unge, nygifte og ældre, familier med mange børn og familier uden børn kan bo i det samme kompleks, uden det så er ved jorden eller i et etagebyggeri.

Det er i sig selv et uhyre stort social-kulturelt gode, at man ikke, om jeg så må sige, opdeler lejlighederne således, at her skal alle de enligstillede bo i eet værelses lejligheder, her skal familier med mange børn bo, og her skal de gamle bo, og da jeg håber, at dette fremskridt i vor boligkultur og vore boligvaner vil blive bibeholdt, vil jeg gerne bede ministeren svare mig på, om man gennem administrationspraksis kan fortolke disse bestemmelser således, at i et samlet kompleks, der skal have en støtte på 18 kr. pr. etage-m², er det gennemsnittet af lejlighederne, der skal ligge mellem 60 og 85 m², og så får alle lejligheder støtten på de 18 kr., således at nogle kan ligge under og nogle kan ligge lidt over, for det er dog ikke helt rimeligt — det vil jeg gerne sige til den højtærede minister — at blot fordi man kommer over de 85 m² — hvis det f. eks. drejer sig om en familie med 7-8 børn — kommer man ned på en støtte på 14 kr.

Hvis vi virkelig vil gennemføre ideen fra 1938 — og det er jeg overbevist om at den højtærede minister vil — må man, når det drejer sig om mindrebemidlede, virkelig meget børnerige familier, kunne gå op over 85 m² og også give støtten for de m², der ligger derover — de pågældende trænger måske mere til det end andre. Det kunne man gøre uden at gøre brud på ministerens hensigt, som jeg altså deler, hvis man sagde: det er gennemsnittet af lejlighedernes størrelse i den samlede bebyggelse, der ikke må ligge over 85 m². Så har man den frihed til at disponere, planlægge og projektere rigtigt såvel med hensyn til etagebyggeri som med hensyn til det lave byggeri — det være sig rækkehus eller andet — som er påkrævet.

Jeg håber, der er muligt at gøre det administrativt; men ellers håber jeg, ministeren vil være lydhar for disse henstillinger, således at man i udvalget, når det nu engang til vinter bliver nedsat — før bliver det vel ikke — vil have dette for øje.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel):
Jeg havde selvfølgelig ikke ventet at få tilslutning fra alle sider til dette omfattende lovforslag, som tilstræber at tilvejebringe sådanne ordnede forhold indenfor bygge- og boligområdet, som i virkeligheden skulle være tilstræbt for flere år siden; men jeg takker dem, der har vist forståelse for de bestræbelser, der er nedlagt i dette forslag. Enhver kan jo se, at det er et meget stort teknisk arbejde, der er lagt deri, og jeg vil gerne benytte lejligheden til her fra folketingets talerstol at takke mine medarbejdere, embedsmændene i boligministeriet, for deres udmærkede medvirken til at bygge dette lovforslag op.

Til det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, hvis indlæg gav udtryk for fuld tiltræden af lovforslagets principper, skal jeg gøre en enkelt bemærkning. Han fremhævede, at det sikkert ville have betydning for en billiggørelse af byggeriet, om man ændrede de gældende honorarregler, der forudsætter en procentvis beregning af anskaffelsessummen. Jeg er enig med det ærede medlem i, at de gældende honorarregler kan have uheldige virkninger, og jeg kan oplyse, at boligministeriet netop med henblik på honorarberegningen ved utraditionelt byggeri og andre rationelle byggemetoder er midt i en række forhandlinger med arkitektorganisationerne, ligesom det er mig bekendt, at disse organisationer for tiden forhandler med prisdirektoratet om hele honorarspørgsmålet.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen, som jeg takker for hans velvillige bemærkninger, var inde på spørgsmålet om opsigelsesretten i tofamilieshuse, og det har andre ærede medlemmer også været inde på. Det ærede medlem hr. Holger Larsen var betænkelig ved at give en friere opsigelsesret på grund af det pres, som kommunerne vil komme ud for fra ejere, der ønsker at nedlægge lejligheder i disse tofamilieshuse. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i hans betænkeligheder; men vi er jo alle klar over, at der for tofamilieshuse gør sig ganske særlige forhold gældende, som der må tages hensyn til. Alle forhold taget i betragtning mener jeg, at den bestemmelse, der indeholdes i forslaget, må være rimelig, idet vi jo her må tage et vist hensyn også til